

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Поклонської Наталі Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
24 вересня 2018 року
№ 300-2(П)/2018

Справа № 3-314/2018(4249/18)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Лемака Василя Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Поклонської Наталі Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Поклонська Наталя Володимирівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині другій статті 55, частині першій статті 64, пунктам 1, 8 частини другої статті 129 Конституції України (є неконституційними), положення частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

За змістом положень частини третьої статті 309 Кодексу скарги на ухвали слідчого судді, крім тих, що вказані у частинах першій, другій цієї статті, оскарженню не підлягають і заперечення проти них можуть бути подані під час підготовчого провадження в суді.

Відповідно до положень частини четвертої статті 399 Кодексу суддя-доповідач відмовляє у відкритті провадження лише, якщо апеляційна скарга подана на судові рішення, яке не підлягає оскарженню в апеляційному порядку.

З аналізу конституційної скарги та доданих до неї матеріалів вбачається, що слідчий суддя Печерського районного суду міста Києва ухвалою від 20 вересня 2017 року надав дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні за підозрою щодо Поклонської Н.В. Апеляційний суд міста Києва ухвалою від 28 лютого 2018 року відмовив у відкритті апеляційного провадження у зв'язку з тим, що апеляційна скарга подана на судові рішення, яке не підлягає оскарженню в апеляційному порядку. Верховний Суд відмовив у відкритті касаційного провадження ухвалою від 4 червня 2018 року.

Поклонська Н.В. вважає, що внаслідок застосування положень частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кодексу в остаточному судовому рішенні у її справі порушено її конституційне право на судовий захист, засади рівності усіх учасників судового процесу перед

законом і судом, забезпечення апеляційного перегляду справи, а також право на доступ до правосуддя, передбачене Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання посилається на окремі положення Конституції України, Кодексу, юридичні позиції Конституційного Суду України, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Стверджуючи про невідповідність частині другій статті 55, частині першій статті 64, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (неконституційність) положень частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кодексу, автор клопотання наводить власне розуміння зазначених конституційних норм в аспекті надання можливості кожній особі оскаржити до апеляційного суду будь-яке судове рішення, у тому числі ухвали слідчого судді про здійснення спеціального досудового розслідування, а також цитує юридичні позиції Конституційного Суду України, зокрема викладені у його рішеннях, прийнятих до внесення змін до Конституції України згідно із Законом України „Про внесення змін до

Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII, що не є обґрунтуванням неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Поклонська Н.В. також не аргументувала тверджень про невідповідність пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України положень частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кодексу, обмежившись порівнянням окремих норм Кодексу щодо оскарження в апеляційному порядку учасниками судового процесу окремих ухвал слідчого судді під час досудового розслідування. Таким чином, у конституційній скарзі фактично висловлено незгоду із законодавчим регулюванням питань оскарження в апеляційному порядку окремих ухвал слідчого судді під час досудового розслідування.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Поклонської Наталі Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кримінального

процесуального кодексу України згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**